

LINOLJEMALING

Linoljemaling er en tradisjonell malingstype som har blitt brukt i århundrer til utendørs og innendørs maling. Den er kjent for sin slitestyrke, pustende egenskaper og naturlige utseende, noe som gjør den spesielt egnet for treverk og eldre bygninger.

VAKKER FINISH MED NATURLIG DYBDE OG VARME

Linoljemaling er først og fremst å anbefale til gamle hus som tidligere er malt med denne type maling. Linoljemalingens positive egenskaper er at den trenger godt inn i treverket og slites naturlig ned i takt med værpåvirkningen.

FUKTIGHETSNIVÅ: Treverket bør ha en fuktighetsprosent på maks 15 %. Mål fuktigheten på utsatte bygningsdeler. Unngå å male hvis det er fare for regn eller tåke, og sørg for at temperaturen er minimum 5 grader.

PÅFØRING: Malingen bør påføres i tynne, jevne strøk. Tykk påføring kan føre til såkalt «skinntøking», mens ujevn påføring kan resultere i varierende glans.

FORBEHANDLING: Underlaget må være rent og tørt før malingen påføres. Tidligere malte hus må skrapes rene for løs, gammel maling. Bart tre stålborstes for å fjerne løse trefibrer. Fett og andre forurensninger fjernes med Gjoco Kraftvask. Skyll godt med rent vann. Flater som er angrepet av sopp/alger behandles med Gjoco Grønske- og algefjerner.

TOPPSTRØK: Malingen røres godt om før bruk. Til første strøk eller flekking anbefales det å tynne ut malingen ca. 10 % med Gjoco White Spirit, eventuelt med Gjoco Kokt linolje hvis underlaget er sterkt sugende. Deretter påføres det 1–2 strøk ufortynnet Herregård Linoljemaling. Linoljemaling skal påføres i tynne strøk for å få god gjennomtørk og for å unngå rynke-/blæredannelser. En linoljemaling har andre egenskaper enn alkydbaserte malinger, og falmer og kitter mer. Det er viktig med god tørk mellom strøkene. Linoljemaling tørker mye senere enn tradisjonell alkydmaling. Anbefalt brukt i perioden mai – august. Linoljemaling har en gul egenfarge, og kan derfor gi avvik på enkelte farger, spesielt hvis malingen har vært lagret en tid. I hvite og lyse farger anbefales tilsats av Gjoco Sinkoksidpasta, for å gi en mer holdbar film. Tilsats av sinkoksidpastaen kan gi en fargeendring i malingen.

VINDUER OG DØRER: Når du maler vinduer og dører med linoljemaling, vær oppmerksom på at de kan "lime" seg sammen hvis de lukkes for tidlig. For å unngå dette kan du bruke vaselin eller talkum på falsen. Ikke stram rammene for mye til karmen. Åpne vinduer og dører jevnlig etter maling, for å sørge for at de tørker ordentlig.

BRANNFARE: Linolje er selvantennelig, og søl og brukte filler legges i vann og samles i brannsikker avfallsbeholder.

OPPBEVARING: Malingen skal fraktes og oppbevares stående, tørt og frostfritt.

FARGER PÅ TREHUS I NORDEN

Fargehistorikken for nordiske trehus er langt fra fullstendig klarlagt. Historikken som er kjent er full av ulike fargevarianter. Det var også lokale variasjoner og forskjeller mellom rike og mindre velstående miljøer. Denne fremstillingen tar med de mest alminnelige tendensene.

SLUTTEN AV 1600-TALLET TIL CA. 1760 (BAROKK)

I siste del av 1600-tallet begynte man å kle tommeret utvendig med panel, og dermed kom også maling av trehus i bruk. I perioden fram til ca. 1760 dominerte de jernoksydrøde fargene (Engelskrød og Dodenkop 1406, 1407 og 1408 i fargekartet), samt ulike varianter av oker (1402, 1403 og 1404) som panelfarge. Den vanligste kontrastfargen på listverk, vinduer etc. var hvitt eller lyse, grålige og beige varianter (1410 g og 1416 g-h). Dørene ble malt i panelfargen eller gitt en egen farge, helst en mørk grålig (1416, 1417), grønnlig (1411, 1415) eller brunlig (1409, 1410) nyanse.

CA. 1760–1790 (BAROKK, ROKOKKO)

Etter hvert kom hvit, lys beige (1410 g) og lys grå (1416 g-h) til å bli dominerende panelfarger på store hus. I begynnelsen var kontrastfargene på listverk og dører dype og kjølige. Især ble blå (1418, 1418 a-c), kalde grå (1417, 1417 a-c) og grønnlig grå (1411, 1411 a-c) nyanser brukt. Med tiden ble disse kontrastfargene blekere, og bruken av grønt (1413 d-f, 1415 d) og beige (1410 d) ble alminnelig. Vinduene ble i hele perioden malt hvite. Alternativet var å anvende den lyse panelfargen på vinduene. Den lyse hovedfargen ble som regel bare brukt på hovedfasadens vegger. Bakvegger mot gårdsrom etc. ble malt oker eller engelskrøde. Disse fargene var langt billigere enn fasadens blyhvite farge, –datidens hvite pigment. De billige fargene ble også brukt på uthus og mindre våningshus.

CA. 1790–1850 (KLASSISISME, LOUIS-SEIZE, EMPIRE)

I denne perioden ble fasadene på større bygninger utformet i pakt med forbilder i klassisk steinarkitektur, med søyler, pilastre, kvadrerte hjørner m.m. – alt forarbeidet i tre. Denne imitasjonen av steinarkitektur satte også et tydelig preg på fargesettingen. Idealet var fargene på sand og kalksteinsbygninger ute i Europa. I første del av perioden dominerte lys grå (1416 e-h), lys blålig grå (1417 e-h), blek rosa (1404 f-h), og lys kjølig grønn (1411 e-f, 1413 e-f) som hovedfarge. Oker (1402, 1402 a-e) og rødlig oker (1403, 1403 a-f) forekom også ganske ofte. Ved relativt mørk panelfarge ble det valgt en lys kontrastfarge eller motsatt. Vinduene var i begynnelsen ofte hvite eller lys grå (1416, 1416 g-h), men etter hvert ble det mest vanlig med mørke vinduer, dyp kjølig grå (1417, 1417 a), dyp grålig grønne (1411, 1411 a), grønne (1415, 1415 a) og brunlige (1405, 1409, 1409 a, 1410, 1410 a). I siste del av perioden ble varianter av grått (1416 c-h) de mest dominerende panelfargene. Vinduene fikk som regel mørke farger. Dørene var som regel grønne i hele perioden. Bakvegger og uthus ble malt oker og engelskrøde som før. Langs kysten var bindemiddelet i denne malingen som oftest tran, evt. tilsatt litt linolje. I resten av landet var den røde og okergule fargen ofte brukt, en såkalt komposisjonsmaling.

CA. 1850–1910 (NYGOTIKK, SVEITSERSTIL, DRAGESTIL, JUGEND)

Etter midten av 1800-tallet ble det fokus på å vise at tre var bygningsmaterialet. Panelet og undersiden av takutstikket ble derfor malt i farger som skulle imitere nytt treverk. Blek gul oker (1402 d-h) og blek rødlig oker (1403 d-h) dominerte fullstendig som panelfarge. Men lyse gråfarger var også i bruk (1410 g, 1416 g-h, 1417 g-h). Lys brunlige (1405 f-h) og gråflette (1409 f-h) hus forekom iblant. Listverk og synlige konstruksjoner ble malt i en kontrastfarge som var mørkere enn det bleke panelet. Rødlig oker (1403, 1403 a), gråbeige (1410, 1410 a) og grå (1416 c-d) nyanser var vanlige. Vinduer og dører ble som regel malt ganske mørke. Rå umbra (1410), Brent umbra (1409), Grønn umbra (1411) eller Mosegrønn og Olivengrønn (1413, 1414), var vanlig. Dørene ble hyppig malt slik at fyllingene fikk en lysere variant av ramtreets farge.

CA. 1910–1930 (NYKLASSISISME, NYBAROKK)

Først i perioden 1910–1930 forekom helt hvite hus. I det hele tatt var hvitt og gråhvitt svært utbredt som panelfarge. Det var mest alminnelig at den ble kombinert med rødlig oker (1403, 1403 a-b), brunt (1405, 1405 a-b), kjølig grått (1417 b-e), blått (1418 b-e) og grønt (1412, 1415, 1415 a-c) på gerikter og dører. Vinduene ble malt med panelfargen. En vanlig variant var å male hele huset hvitt eller gråhvitt og dørene i kontrastfargen. Mot slutten av perioden ble det mer vanlig med kraftige panelfarger som markerte overgangen til funksjonalismen.

CA. 1930–1950 (FUNKSJONALISME)

1930 var bruken av Engelskrød (1406, 1407) og oker (1402, 1403, 1404) blitt utbredt. Senere ble fargene noe lysere, og ulike nyanser av f.eks. grålig grønt (1414 d-f), blek gult (1402 f-h) og lys blått (1418 f) forekom ofte. Det hendte at toetasjes hus fikk to panelfarger, én for hver etasje. Vinduene var gjerne hvite og dørene mørke.

Forhandler:

NO Gjoco AS
Ørveien 1160
6639 Torvikbukta
Tel +47 71 29 17 00
www.gjoco.no

SE Gjoco AB
Åhrns väg 11-15
284 33 Perstorp
Tel +46 (0)435 353 57
www.gjoco.se

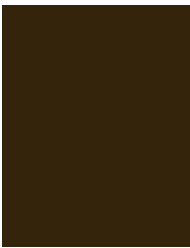
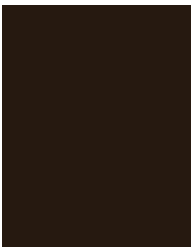
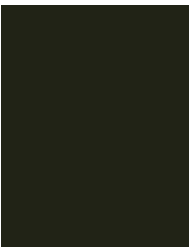
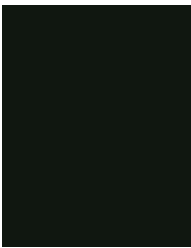
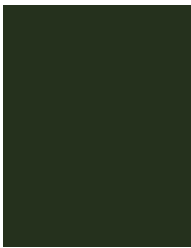
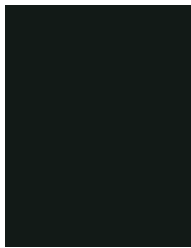
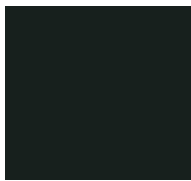
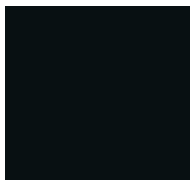
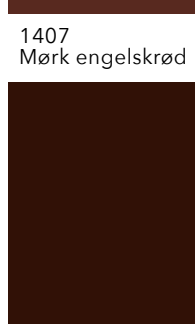
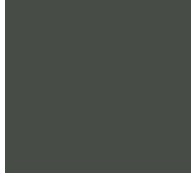
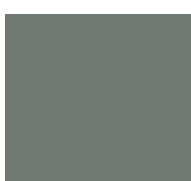
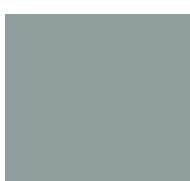
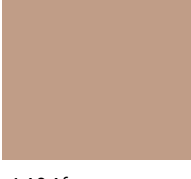
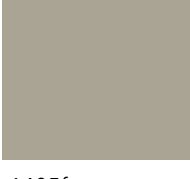
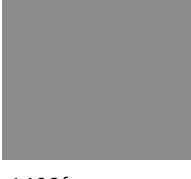
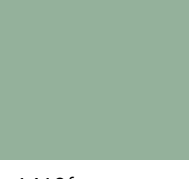
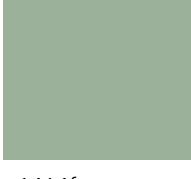
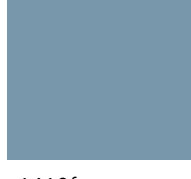
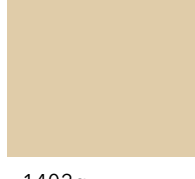
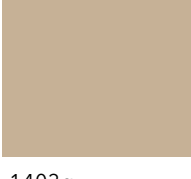
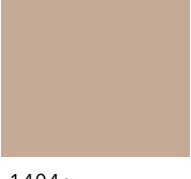
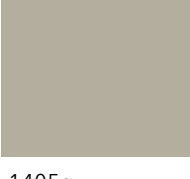
Tradisjonskart

VAKRE TRADISJONSFARGER

Gjoco Design: Foto forsidebilde: Andre T. Ormset-Pandev, panel vegg: 1418 Dyp blå, fargepenger: 1 foto er valgt endre og Gjoco kan like et til ansvaret for fargevirk. Landleier er retningsgivende og fargene kan variere med underlag, lysforhold og glansgrad.

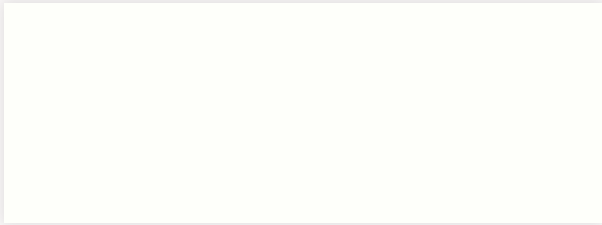

www.gjoco.no

													
1402 Lys oker	1403 Mellom oker	1404 Mørk oker	1405 Brun	1409 Brent umbra	1410 Rå umbra	1411 Grønn umbra	1413 Mosegrønn	1414 Olivengrønn	1415 Grønn jord	1416 Mørk nøytral grå	1417 Mørk kjølig grå	1418 Dyp blå	1406 Lys engelskrød
													
1402a	1403a	1404a	1405a	1409a	1410a	1411a	1413a	1414a	1415a	1416a	1417a	1418a	1407 Mørk engelskrød
													
1402b	1403b	1404b	1405b	1409b	1410b	1411b	1413b	1414b	1415b	1416b	1417b	1418b	1408 Dodenkop
													
1402c	1403c	1404c	1405c	1409c	1410c	1411c	1413c	1414c	1415c	1416c	1417c	1418c	1412 Frisk grønn
													
1402d	1403d	1404d	1405d	1409d	1410d	1411d	1413d	1414d	1415d	1416d	1417d	1418d	1416e
													
1402e	1403e	1404e	1405e	1409e	1410e	1411e	1413e	1414e		1417e	1418e		1417f
													
1402f	1403f	1404f	1405f	1409f	1410f	1411f	1413f	1414f		1416f	1417f	1418f	
													
1402g	1403g	1404g	1405g	1409g	1410g		1416g	1417g		1416h	1417h		
													
1402h	1403h	1404h	1405h	1409h									

ESTETISK VAKKER • NATURLIG BESKYTTELSE • LANGSOM ALDRING

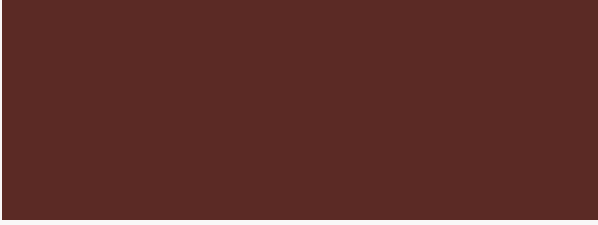
1491 Hvit

1406 Lys engelskrød

1402 Lys oker

1407 Mørk engelskrød

Herregård Tradisjonsfarger er utviklet i nært samarbeid med Riksantikvaren. Gjæco Herregård Linoljemaling er basert på tradisjoner og benytter linolje som bindemiddel. Linoljemaling har en halvblank overflate, god dekkevne og er lett å påføre. Den gir også god beskyttelse av treverket.

Linolje er laget av frøene til linplanten, og dette gjør den til et naturlig og økologisk valg sammenlignet med syntetiske malinger. Derfor er linoljemaling et attraktivt alternativ for de som ønsker bærekraftige og miljøvennlige produkter i hjemmet sitt.

Linoljemalingen slites naturlig ned over tid, noe som i enkelte tilfeller kan oppfattes som nedmatting, falming eller krittning. Når man velger dype farger, vil effekten av krittningen bli mer tydelig. Etter hvert som linoljen vaskes bort av regn og vind, trekker hvite pigmenter frem til overflaten sammen med fargepigmentene. Dette er en naturlig prosess som gradvis gir fargen et mykere og mer dempet uttrykk.

Fargene i fargekartet kan også fås i andre typer malinger!